

De passie van Tim

Tekst: Studiegenoten waren wij, Tim van Beek en Liesbeth van Hees. Na de lessen in Latijn kwamen wij, nogal uitzonderlijk, terecht op Huis te Lande. Op deze middelbare tuinbouwschool voor meisjes ontstond halverwege de jaren '60 onze vriendschap, jaren later ook samenwerking, uitmondend in boekjes over tuinieren voor vlinders, onder de auteursnamen Pavlicek-van Beek en Ten Hallers-van Hees.

Stadskind in de tuinbouw.

Zonder tuin, zonder kamerplanten zelfs, maar met de weidsheid van het strand, het water, zout en zoet, groeit Timothea op in Den Haag. Ze wordt een behendig zeilster en onverschrokken amazone. Een helder moment tijdens een vroege vogelexcursie in Kijkduin maakt het verlangen wakker naar meer buiten zijn, de natuur in. Na een beroepentest valt de keus op een tuinbouwopleiding.

Groente in Kameroen, koeienvla in Wageningen

Ruim twee jaar bood zij, intussen gediplomeerd, ontwikkelingshulp in Kameroen: "Ik gaf huishoudelijke voorlichting aan plattelandsvrouwen; les in onder meer moeder- en kindzorg, voedingsleer, groenteteelt. Genoot met mijn eigen paard intens van het groene berglandschap". De terugkeer in Nederland bracht een cultuurschok te weeg: "Wat doe ik hier nog?". Gelukkig had de vakgroep Natuurbeheer van de Wageningse Landbouwhogeschool

juist een passende vacature. "Ik assisteerde docenten en onderzoekers. Raakte goed thuis in de Nederlandse flora, tijdens een begrazingsonderzoek met runderen in Wolfheze, in het veld én in het lab, een heel precies werkje."

Vlinderkooi

"Ik kreeg na een paar jaar een zeer intensieve werkplek in de vlinderkooi van de vakgroep, waar het gedrag van dagvlinders en waardmieren in kaart werd gebracht onder de inspirerende leiding van Jan van der Made. "Mijn taak werd voedselplanten kweken, rupsen wegen, vervellingen tellen, studenten begeleiden en rapporten maken". Dit alles ten behoeve van een praktische beoordelingsmethode van de kwaliteit van natuurgebieden via de vraag: "Als hier vlinders ontbreken, wat is er dan mis?" Ook buiten de kooi kregen vlinders haar aandacht: "Ik liep meer dan tien jaar een monitorroute langs de Liendense bloemdijk in een verder relatief vlinderarme omgeving, tot wij meer en meer voor Frankrijk kozen, een plek tussen de eiken, hoog boven de meanderende Dordogne, een sfeer, die mijn levenspartner Karel en ik ieder onmiddellijk met Afrika associeerden".

De zegeningen van het Franse erf

"Rond het huis weven we geschikte inheemse planten tussen de al aanwezige tuinplanten. Het oorspronkelijke karakter van het hele terrein met hellingbos, struweel en kalkgrasland houden wij in ere, het beheer blijft extensief. Er wordt gefaseerd gegraasd (het voorjaar uitgezonderd) en gemaaid. Lichte betreding geeft veel orchideeën. Er is een grotere soortenrijkdom ontstaan met opvallende verschijningen als addertong, poppe-orchis, Serapias en als toegift herfstschroeforchis. Sinds 1998 hebben we achttien orchideeënsoorten en tachtig dagvlindersoorten geteld". Interessante notities zoals nachtzwaluw, hop, het opwindende cru-cru-geroep van duizenden kraanvogels, de hartverscheurende bronstroep van de das en de massale bruidsvlucht van het vliegend hert deelt Tim gul met Liesbeth, die inmiddels haar eigen Franse vlinderwei verkent en daarom deze tuinrubriek afsluit. Maar de studie gaat door! Onze vlinderpassie kent geen grenzen... Met mijn hartelijke dank aan Tim.

Hen ten Hallers

Voormalig stadskind Tim Pavlicek-van Beek in haar 'natuurlijke' omgeving.

Dit was de laatste aflevering van Tuinieren voor vlinders door Liesbeth ten Hallers-van Hees, vlindertuinconsulente. Voorlopig wordt deze rubriek niet op structurele basis voortgezet. De serie wordt in het februari-nummer afgesloten met een passende epiloog: de passie van... Liesbeth!